

Kommentarsamling

Akut indlagte patienter

Ortopædkirurgisk Sengeafsnit Holstebro

Ortopædkirurgisk Afdeling

Hospitalsenheden Vest

LUP Somatik 2017

Landsdækkende Undersøgelse af Patientoplevelser

Rapporten er udarbejdet af DEFACTUM, Region Midtjylland

Februar 2018

Henvendelser vedrørende undersøgelsen sker til:

Simone Witzel
Olof Palmes Allé 15
8200 Århus N
Telefon: 40 42 71 44
E-mail: simwit@rm.dk

© DEFACTUM, 2018

Tak til patienterne for deres kommentarer.

Kommentarsamling

Denne kommentarsamling indeholder patienternes kommentarer. Kommentarerne er medtaget, hvad enten de er positive eller negative.

Kommentarsamlingen er opdelt efter rækkefølgen af spørgsmål med kommentarfelt i spørgeskemaet. Indledningsvis fremgår det spørgsmål, som patienten har haft mulighed for at skrive kommentarer til. Herunder følger patienternes kommentarer.

Kommentarerne er tildelt et id-nummer, som er unikt for den enkelte patient, så det er muligt at identificere kommentarer fra den samme svarperson.

Til højre for hver kommentar er det muligt at se, hvordan patienten svarer på et udvalgt lukket spørgsmål.

Kommentarerne er anonymiserede. Det er markeret med [], hvis der er ændret i teksten af hensyn til svarpersonens anonymitet eller for sprogligt at gøre kommentaren læselig. Det er tilstræbt at lave færrest mulige ændringer i kommentarerne.

Kommentarerne under "Samlet indtryk" kan være markeret med et eller flere temaer, som knytter sig til indholdet i kommentaren. Kommentarerne rubriceres efter kategorierne ventetid, kvalitet i behandling, relationer til personale/pleje, patientinddragelse, kommunikation og information, kontaktperson og fysiske rammer. Det giver et billede af, hvilke kategorier patienterne vælger at fremhæve ved at skrive en kommentar.

Skriv venligst her, hvis du har kommentarer til modtagelsen eller forslag til forbedringer

ID		Oplevede du, at det gik hurtigt, fra du ankom til sygehuset, til du blev tilset af en sygeplejerske eller en læge?
5	Jeg sendte min mand hjem ret hurtigt. Og så sad jeg på gangen i to timer uden opmærksomhed. Jeg var mødt fastende, så da maden kom op på gangen, bad jeg om at komme ind på en stue. Derefter skete der det, at jeg fik anvist en seng og blev orienteret om forløbet. Det var jeg skuffet over, at det skulle vare så længe. For det er ikke rart, når man sidder og bare føler sig glemt. Der savnede jeg, at der var en der havde snakket til mig. Men de havde jo travlt. Og det har jeg fuld forståelse for. Jeg var gjort klar til operation dagen før. Så der følte jeg mig godt behandlet og orienteret. Og der var en plan.	I ringe grad
21	Alt foregik præcist og venligt.	I meget høj grad
43	Akutmodtagelsen får meget ros fra mig som pårørende. Ud over at min far fik hurtig behandling, blev der også vist omsorg for mig.	I meget høj grad
51	Jeg kan ikke svare på alt det her, men god mad og søde sygeplejersker.	Uoplyst
61	På en skala fra nul til ti med ti som det højeste er tallet ni.	I høj grad
66	Jeg blev indlagt med infektion og blev løbende orienteret om hvad der skulle ske.	I høj grad
75	Jeg kom under god hjælp hele tiden. Meget omsorgsfuldt.	I meget høj grad
83	Ingen bemærkninger. Kun godt.	I meget høj grad
94	Jeg synes, jeg indimellem måtte vente længe alene med store smerter efter alvorligt fald [].	I høj grad
97	Vi følte os utrolig godt modtaget og blev velinformeret.	I meget høj grad
99	Jeg blev overflyttet fra andet sygehus. Flere gange blev jeg spurgt, om jeg ikke havde læst den pjeces, jeg havde fået før indlæggelsen, som jeg jo så ikke havde fået. Men fantastisk god modtagelse, de flyttede en "larmende" patient fra stuen, netop som jeg ankom. Det betød, at vi andre fik ro. I forbindelse med overflytning, kunne jeg ønske mig en gennemgang af highlight, da jeg ankom: Status pt., hvad forventer vi, der skal ske her, hvornår forventer vi, du skal hjem, eller hvad er vigtigt før udskrivelsen?	I meget høj grad
107	Akutmodtagelsen: Trods alvorlig arbejdsskade med traume på højre lår, blev dette ikke undersøgt, før min kone kom og forlangte det. Dog blev det først gjort på andet sygehus efter overflytning. Men læge tjekkede inden overførelsen. Fokus var på [såret] i højre lår. Sygeplejerske kunne måske godt have omformuleret hendes kommentarer, da jeg var på toilettet. Jeg er en stor mand, og hun ville kalde en portør til hjælp, så hun ikke fik ødelagt sin ryg. Rigtig nok, men måske hun bare skulle have nævnt "for en sikkerheds skyld".	I meget høj grad
109	Pårørende blev dårligt informeret.	I meget høj grad
115	Blev sendt af min læge til røntgenundersøgelse [om sommeren] på grund af hoftebrud. Jeg fik taget røntgen af hoften, og det viste sig, at den havde fået skade nok til en udskiftning. Lægen vurderede, at kun den ene del af protesens skulle udskiftes, så sygehuset skulle lige have fat i den del af protesens. Det viste sig at sygehuset ikke kunne fremskaffe denne del, som kunne passe til min protese. Fakta blev, at jeg blev sendt hjem efter [nogle] dages ventetid [] med uforrettet sag, men jeg fik besked på at møde op igen [om efteråret] for at få foretaget operationen med en hel ny protesesæt, da halvdelen stadig ikke kunne skaffes.	Slet ikke
121	Jeg kom fra [andet sygehus] midt i et vagtskifte. Jeg bad om et glas vand, da jeg skulle have mine tabletter. Jeg fik den besked, at der var travlt nu pga. vagtskifte, så jeg måtte lige vente! Efter en halv time slugte jeg mine tabletter uden væske. Efter en time, da der var faldet ro på, bad jeg atter om et glas vand, da jeg havde slugt dem uden! Det fik jeg. Der var rod i min medicin, personalet satte antallet ned og ændrede tiderne, hvilket jeg fortalte dem, var uforsvarligt, da læge NN har bedt mig tage min medicin punktligt! Udskrivningen tog en time, hvor der var flere personer, der skulle involveres! Alt i alt en dårlig oplevelse i forhold til [andet sygehus]. Det skal dog nævnes, at personalet generelt var venlige og hjælpsomme.	Slet ikke
125	Hurtigt og fint.	I meget høj grad

126	Jeg modtager, efter afsluttet konference, advisering pr. telefon om at møde ind på Ortopædkirurgisk ambulatorium []. Jeg skal møde [om morgenen] og være fastende fra midnat. Jeg ringer dagen før til ambulatoriet for at tjekke dette tidspunkt, da jeg ikke efterfølgende har modtaget noget skriftligt om operationen. Herefter har jeg fået den opfattelse, at jeg nok blot skal møde i ambulatoriet og derefter direkte ned til blokadebedøvelse og så opereres. Jeg har derfor en forhåndsforventning om, at det hele nok er overstået ved middagstid. Sådan går det slet ikke: Jeg bliver ført fra ambulatoriet til Ortopædkirurgisk Afdeling []. Her bliver jeg henvist til en stue, får udleveret sygehustøj, et skab til eget tøj samt udpeget en seng, som jeg kan hvile og vente i. Jeg siger, at jeg jo skal opereres, og der svares ja, men først skal jeg vente her. Der ankommer snart endnu en patient og dennes pårørende. Snart bliver de også usikre på, hvornår de mon kommer til, om de kan nå at hente børn m.v. [Patienten] er også kaldt ind til [samme tidspunkt, som mig]. Jeg spørger to gange til, hvornår jeg kommer i narkosen, men det ved personalet ikke. Jeg orienterer pr. telefon mine pårørende. Omkring middagstid begynder jeg at få det lidt dårligt. Jeg har hovedpine, jeg er tørstig og sulten. Har ikke fået vådt eller tørt i 12 timer og ved stadig intet om tidspunkt for operationen. Jeg spørger endnu engang. Denne gang lidt hvast, om det bliver i dag, for ellers vil jeg tage hjem. Min medpatient er lige så frustreret og uinformeret. Pludselig står læge NN på stuen og siger, at vedkommende hører, at vi er sure heroppe (?), og at det jo ikke kan nytte noget, at han bliver forstyrret i sin operation af et personale, som kommer og spørger om, hvornår vi kan komme til. Jeg oplever dette meget ejendommeligt, men der kommer det gode ud af det, at lægen - nu endelig fortæller rækkefølgen mellem os og cirka-tidspunktet for vores operationer. Jeg får at vide, at jeg skal sidst ind og [tidspunktet]. Efter telefonråd fra min kone beder jeg om at få noget væske, så jeg kan holde mig frisk. Jeg føler mig temmelig dehydreret. Dette kalder jeg om. Kort efter kommer en ny sygeplejerske ind og lægger et drop. Da jeg over for [sygeplejersken] udtrykker min frustration over ventetiden, holder vedkommende sig ikke tilbage med at udtrykke utilfredshed med, at lægerne bare kalder alle patienter ind på én gang uden at skele til det reelt forventelige operationstidspunkt. Portøren henter mig [på operationstidspunktet]. Jeg kunne ønske mig at have modtaget skriftlig information om, hvorledes jeg skulle forvente, at dagen ville forløbe. Jeg kunne ønske mig, at man var mere skarp på, at tidspunktet for indkaldelse flugtede noget bedre med tidspunktet for behandling (narkose/ operation), således at fasteperioden var bedst muligt afstemt. Jeg undrer mig over, at personalet ikke selv af egen drift er opmærksom på og reagerende på, at der uheldigvis sidder en patient på deres afdeling, som har været under for langvarig faste og væskeindtag.	I høj grad
157	Jeg blev overflyttet fra Herning til Holstebro.	I høj grad
164	Alt perfekt. Alle var søde og hjælpsomme.	I meget høj grad
172	Jeg havde brud på ryggen og ribben med brud. Derfor havde jeg et korset på og har stadig. Korsettet er meget generende, derfor ville jeg gerne have det ændret lidt, da jeg skal have det på [noget tid endnu]. Håber at få lidt hjælp.	I høj grad
173	Fin modtagelse.	I meget høj grad
179	Kan ikke huske, er [gammel].	Ved ikke
181	Min far har nærmest opfattet det som et langt overgreb, fra han blev indlagt, og indtil han kom tilbage til plejehjemmet. Der gik flere dage, inden de pårørende og personalet fik lov til at arbejde med ham. Og på grund af den stærke demens lader det til, at han aldrig lærer at gå igen trods den ny hofte.	Ved ikke

Beskriv venligst den eller de fejl du oplevede

ID		Er du alt i alt tilfreds med forløbet, fra du blev indlagt, til du blev udskrevet?
6	Man overså brud i venstre knæ, på trods af at jeg havde mange smerter, når personalet forsøgte at mobilisere mit ben. Først efter en uge fandt man på at lave en ny scanning, som viste brud i venstre knæ.	I høj grad
18	Jeg undrede mig over, at der var ingen overhovedet, der interesserede sig for det sår, der er på den anden fod, som jeg fik sygeplejersken til to gange om ugen at skifte forbindelse på.	I meget høj grad
45	[Brud] på benet blev ikke opdaget, før jeg kom til kontrol på sygehuset i Holstebro. Jeg fik bare seponeret [].	I meget høj grad
47	Som pårørende havde jeg svært ved at få lov til at være til stede, når læger, fysioterapeuter m.m. talte med min mor. Jeg forklarede, at jeg kørte fra [by NN], og at jeg derfor skulle vide tidspunkter for samtaler et par timer før. Det var frustrerende, at mor manglede min hjælp til at huske, men at alle beskeder blev givet, når jeg ikke var der. Jeg kom hver dag, og jeg ville gerne indrette mig efter hospitalet.	I nogen grad
61	Første operation mislykkedes. En ny operation var nødvendig anden dagen efter første operation. Det var en hofteoperation. Ikke erklæret rask endnu her otte uger efter operationen.	I høj grad

Skriv venligst her, hvis du har manglet information i forbindelse med din indlæggelse og udskrivelse

ID		Er du alt i alt tilfreds med forløbet, fra du blev indlagt, til du blev udskrevet?
5	Jeg synes, at jeg fik den information jeg havde brug for. Det var konkret en brækket arm.	I høj grad
43	Min far er meget dement og kan ikke selv tage stilling til noget. Som pårørende var jeg hos min far under hele indlæggelse på nær om natten. Personalet takkede meget for min hjælp, og jeg fik tilbudt kaffe og et stykke mad som tak for at passe min far. Dagen efter var der andet personale, og det var en mindre god oplevelse. Ingen tak for hjælpen eller tilbud om drikke, selvom jeg passede min far og sørgede for mad og væske til ham.	I høj grad
66	Jeg synes, jeg fik en god information om mit forløb.	I nogen grad
77	Var indlagt på flere forskellige afdelinger, og de tre havde hver deres facitliste på, hvordan behandlingen skulle foregå både under og efter indlæggelse. Fra Ortopædkirurgisk Afdeling i Holstebro var der mange informationer, som ikke stemte med informationerne fra dem, der havde opereret mig. Nogle af informationerne og beslutningerne fra Ortopædkirurgisk Afdeling i Holstebro er efterfølgende blevet gjort forkert af ergoterapeut.	I høj grad
79	Min mand og jeg blev ikke taget med på råd om ophold og genoptræning på et plejehjem [ ]. Dette blev meddelt som en beslutning, der var blevet taget, og først da vi vedblev med at protestere, blev beslutningen ændret. Med familiens og kommunens hjælp klarede vi selv den efterfølgende tid. Vi håber, det var en procedurefejl.	I nogen grad
83	Ingen bemærkninger.	I meget høj grad
94	Jeg talte med en læge ved indlæggelsen, men så [talte jeg ikke med en] læge før om formiddagen for min udskrivning, [hvilket var] fire dage senere.	I nogen grad
97	Min mor kan ikke huske det. Blev udskrevet til genoptræning.	I meget høj grad
99	Fik ikke sprøjter nok med hjem til de dage, som var foreskrevet. De skulle efterfølgende hentes på sygehuset, da det ikke var nogle, der kunne købes på apoteket. Fik at vide, at der kom en person ud i hjemmet for at se, hvad jeg manglede af hjælpemidler, og hvordan jeg kunne klare mig. Det står også i udskrivelsesbrevet. Der kom aldrig nogen, så det var tilfældigt, at jeg fandt ud af at tage kørestolens sider af. Det betød alverden for min evne til at flytte mig. Jeg fik mange mundtlige informationer, som jeg så skulle huske. Ville gerne have haft nogle af dem på skrift straks. Har efterfølgende fundet ud af, at de er på min e-journal, men hvis man aldrig har brugt sundhed.dk, ved man det ikke. Og generelt: Hvis man ikke har været på sygehus før, er der meget, man ikke ved hvordan fungerer. Måske kunne man lave noget information til "os nye" i systemet? Jeg anede heller ikke, at jeg kunne komme hjem med en flextur. Jeg havde store bekymringer om, hvordan jeg skulle komme hjem, men I havde tænkt på alt. Super!	I meget høj grad
109	Pårørende for lidt orienteret.	I høj grad
121	Det har jeg svært ved at sætte ord på.	I ringe grad
125	Ikke udover spørgeskemaet.	I høj grad

126	<p>Min operation var kompliceret og blev langvarig. Lægen opererede på min arm i ca. 5 timer. Lokalbedøvelsen blev undervejs udvidet til helbedøvelse. Jeg følte mig tryk og godt behandlet af narkosesygeplejersken. Jeg var på opvågningen, trods vågen, indtil mit blodtryk og hjerterytme var stabilt og kontrolleret. Jeg spurgte her til det videre forløb. Hun sagde, at jeg om lidt skulle tilbage til afdelingen, hvor jeg jo også havde mit tøj og min telefon. Men pga. det fremskredne tidspunkt troede hun bestemt, at jeg skulle forberede mig på at blive på afdelingen natten over. Da jeg kommer på afdelingen, siger de, at min kone har ringet mange gange. Hun forstår ikke, at hun intet har hørt, og at jeg ikke er færdig endnu. Til sidst kører hun derop, og hun er der kort efter, at jeg er kommet op. En ung sygeplejerske kommer ind med en konvolut, hvori der ligger lidt medicin og vist også lidt info om telefonkontakt m.v. samt et par sandwich. Vi forstår således på hende, at det er deres hensigt at sende mig hjem nu. Det er jeg noget overrasket over, havde fået en anden forventning fra opvågningsstuen. Og min kone er særdeles overrasket og protesterer, da hun kan se på mine konditioner, at jeg slet ikke er klar i hovedet. Jeg føler mig omtumlet og meget træt. Den unge sygeplejerske siger, at hun ikke har kompetence til at bevilge, at jeg kan blive på stuen natten over, hvorfor hun går efter hendes kollega. Denne kommer og udtrykker, at der ikke kan blive tale om, at jeg skal blive på afdelingen natten over. Det er deres politik over for alle patienter. Min kone anfører, at man da må se på den enkelte patient i en sådan vurdering. Vi får det svar, at selv patienter, der er meget ældre, og har det meget værre, også kommer hjem samme dag. Og hvis jeg ikke selv kunne gå ned i bilen, så kunne min kone bare hente en kørestol nede i vestibulen og køre mig i den! Hun tilføjede, inden hun gik, at nu kunne vi bare tage os den tid, vi havde brug for til omlædning, og så kunne vi jo altid ringe til dem, hvis der var noget. Mht. medicin og smertebehandling ville min blokade først hæve sig hen på formiddagen, og så skulle jeg fortsætte med pamol og den morfin, jeg havde brugt inden operationen. Jeg anførte, at der jo nu var tale om en større operation med plader og skruer m.v. Om denne medicin så stadig var tilstrækkelig. Det var den, sagde hun. Den unge sygeplejerske blev sat til at fjerne drop og slanger m.v. Og her sagde hun lavmælt, at dette jo var en virkelighed, som ikke var i overensstemmelse med den patientinddragelse, som de lærte om vigtigheden af på sygeplejeskolen. Jeg kom i tøj, og vi forlod afdelingen, gående, [ud på aftenen]. Allerede [et par timer efter, om natten] hævdede lokalbedøvelsen sig, og gennembrudssmerterne kom buldrende for fuld styrke. Jeg var helt ude af den. Gik lidt rundt, forsøgte at tænke på noget andet, ville helst ikke vække min kone, der også var totalt flad. Jeg dristede mig til at tage én ekstra morfintablet og flere pamoler. Det hjalp ikke noget. Smerterne var svære at udholde. [En time efter] gik jeg ned for at ringe til afdelingen. Det havde de jo sagt, at jeg blot skulle gøre. Jeg modtog den besked, at jeg bare skulle tage yderligere to(!) morfintabletter og så prøve, om jeg kunne sove. Derudover skulle jeg kontakte ortopædkirurgisk ambulatorium næste morgen kl. 8.00. Så ville en læge kunne tage beslutning om, hvad jeg skulle gøre. Det blev en forfærdelig nat. Kl. 8. ringede jeg, og fik besked om, at en læge ville ringe tilbage snarest muligt. Min kone rykker for dette [halvanden time efter]. [Tre timer efter] ringer en sygeplejerske og siger, at hun først skal kontakte en læge. Dette får hun gjort og ringer tilbage [efter tre kvarter]. Beskeden er, at vores medicin ikke er den optimale. Der skal hentes noget andet morfin på apoteket, og pamolen skal de første dage suppleres med ibuprofen. Denne sygeplejerske udtrykker, at det ikke har været i orden, at jeg har været udskrevet aftenen før. Ca. 12 timer efter ulidelige gennembrudssmerter modtager jeg ny medicindosis, der efterfølgende viser sig at være passende.</p>	Slet ikke
157	<p>Jeg synes, jeg manglede information i forbindelse med udskrivning. Min største bekymring ved udskrivning var, at jeg ikke helt forstod, hvad der skulle foregå. Eksempelvis om jeg skulle til kontrol på sygehuset efter, at der var taget sting. Det er ikke fordi, jeg tror, der er problemer, men jeg ville gerne have været forsikret om, at der IKKE er problemer. Jeg ville gerne have vidst, om jeg kunne vente tilbagefald, eller om alt var, som det skulle være. Jeg synes, jeg forsøgte at spørge, men jeg synes ikke, jeg fik et svar.</p>	I nogen grad
173	<p>Mere konkret information vedrørende tidspunkter og efterfølgende forløb.</p>	I meget høj grad
179	<p>Jeg kan ikke huske, [da jeg] er [godt oppe i årene].</p>	Ved ikke
181	<p>Min far er stærkt dement og var på ingen måder samarbejdsvillig. Han ville ikke spise og drikke og fik derfor drops. Og han ville ikke lade sygehuset stå for den personlige hygiejne, så han blev ikke ordentligt vasket eller barberet, før han kom tilbage til plejehjemmet.</p>	I nogen grad

Skriv venligst her, hvis du synes, at afdelingen kunne gøre noget bedre, eller hvis du synes, at afdelingen gjorde noget særligt godt

ID		Er du alt i alt tilfreds med forløbet, fra du blev indlagt, til du blev udskrevet?
5	<p>Man var god til at fortælle om længere ventetid og andet relevant. Men der var meget ventetid. Mødte om formiddagen men fra middag var jeg med på venteposition. Jeg blev opereret tidligt på aftenen, og blev udskrevet midt på aftenen efter en snak med den læge, der havde opereret mig. [Ventetid]</p>	I høj grad
13	<p>Rigtigt godt.</p>	I meget høj grad
28	<p>Alle var søde og rare på trods af, at det virkede til, at de havde travlt. [Relationer til personale/Pleje]</p>	I meget høj grad

43	Som pårørende og talerør for min far, så var forløbet fint. Han fik hurtig behandling og hurtig udskrevet til vante rammer hos min mor på plejehjemmet. Det vil være rart som pårørende, der hjælper og yder hjælp til det basale at blive anerkendt. Det vil sige ens holdning til personalet, og i og med, at der bliver frigivet ressourcer til andre patienter, at man altid tilbyder en kop kaffe samt evt. et stykke mad, når man holder til hos en dement borger/patient. [Kvalitet i behandling, Relationer til personale/Pleje]	I høj grad
47	Fik liggesår, som patienten kæmper med her fem uger efter. Jeg ved ikke om hospitalet skrev tydeligt nok, at min mor var for uklar/konfus til at være i eget hjem, eller om det var visitatoren, som ikke læste det, men mor havde to forfærdelige døgn hjemme, før hun kom på rehabiliteringscenter! [Kommunikation og information]	I nogen grad
49	Jeg oplevede en meget lang ventetid på operation og måtte i to dage være fastende for at være klar til at blive behandlet. Er ellers godt tilfreds med behandlingen. [Kvalitet i behandling, Ventetid]	I høj grad
61	Helhedsindtryk er positivt. Mere information fra lægerne. Der var sprogproblemer. [Kommunikation og information]	I høj grad
66	Jeg var indlagt i otte uger, her sidste gang, og blev flyttet en del rundt. Det er hårdt at være indlagt så lang tid. Jeg havde meget svært ved at sove på firesengsstue. Men jeg har også ligget på enestue, når jeg var ved at være helt udkørt af træthed og klagede min nød til sygeplejerskerne. [Fysiske rammer]	I nogen grad
77	Undgå at forvirre mig med misvisende og forkerte informationer. Kørestolen, jeg fik besked på at sidde så meget som muligt i, viste sig nemlig også at være en transportkørestol og kun til "korte" ture. [Kommunikation og information]	I høj grad
86	NN faldt omkuld i [efteråret] i baghuset, hvor han bor og lå derude i to timer ude af stand til at rejse sig alene, med stærk nedsat kropstemperatur. Da vagtlæge kom tilstede og havde klaret det fornødne, sagde lægen at han skulle til Herning sygehus central. Da vi ville besøge ham samme eftermiddag i Herning, fik vi at vide, at han er overflyttet til Holstebro sygehus, uden at man informerer familie. Lægen ved indlæggelse i Lemvig bad om mit mobilnummer af hensyn til flytning, så vil i blive informeret og spare 90 km kørsel. Et par dage efter operationen, vil NN gå på toiletet. Han går alene uden støtte, hvilket medfører, at han falder over i væggen med afskrabninger i ansigtet. Han falder ned på højre skulder, som brækker. Da vi var ude hos ham beklagede han at skulderen smertede. Sygeplejersken sagde, at han inden han skulle flyttes til [] optræning, skulle have skulderen []. Det skete desværre ikke, da ville det være muligt at gøre noget ved det. Han har klaget over skulderen hele tiden siden. Mandag [] afhentede jeg ham i [] og kørte NN til lægen i Lemvig, efter kontrol sendte hun ham til røntgen. Her blev det konstateret at skulderen var brækket. Lægen kontaktede sygehuset i Holstebro, men efter en måned kan man ikke gøre andet, end lægge armen i en slynge. Det er en meget beklagelig afslutning på en sag, som hvis man havde lade skulderen røntgenfotografere i Holstebro inden udskrivningen, kunne det have fået en bedre afslutning. Han var jo patient på Holstebro sygehus, og vel også deres ansvar.	Uoplyst
99	Aftenholdet var "ulige". Den ansvarlige havde en doven hjælper, NN; en, der ikke burde være i jobbet. Hun var upersonlig, grov og doven. Hun lod den anden sygeplejerske knokle, mens hun var ligeglad. En aften opdagede NN, at en ældre, nyopereret dame var våd. Da hun erfarede, at det betød, at hun skulle til at skifte lagen, sagde hun til den anden sygeplejerske, at patienten ikke var "våd-våd", og om det ikke kunne vente til dagholdet kom! Den anden sygeplejerske irttesatte hende heldigvis. Sådan var der en sag mere, som den anden sygeplejerske også taklede perfekt. Det var så slemt, at vi andre talte om det bagefter og havde taget fat i den anden sygeplejerske, hvis NN ikke var "fanget i dovenskab" af sin kollega. Jeg nævnte dagen efter til min kontaktsygeplejerske, at den anden sygeplejerske havde gjort det fantastisk på den ulige aftenvagt. Håber, I belønner de gode omsorgsfulde sygeplejersker, I har! De fleste er fantastiske, selvom man godt kan mærke, de er pressede. [Kvalitet i behandling, Relationer til personale/Pleje]	I meget høj grad
102	Personalet var hurtige til at komme, når jeg havde brug for hjælp, og var gode til at hjælpe mig med toiletbesøg osv. [Relationer til personale/Pleje]	I høj grad
104	Indlæggelsen varede et døgn, da behandling/operation foregik på andet sygehus. Det var bare opbevaring og planlægning af genoptræning, der foregik på Regionshospitalet Holstebro. Der var desuden ikke tilbud om kontrol, da operationen var foregået på andet sygehus. [Kvalitet i behandling]	Uoplyst
109	Var tilfreds med forplejningen under hele forløbet, men de pårørende fik ingenting at vide før den dag, man skulle udskrives. Den eneste besked var, at nu skulle vedkommende hjem. [Kommunikation og information, Relationer til personale/Pleje]	I høj grad
117	Nogle bedre madrasser man ikke får ondt i sin ryg af. [Fysiske rammer]	I meget høj grad
121	Have mere personale! Jeg ved, at det ikke er sygehusets ansvar! [Kvalitet i behandling]	I ringe grad
125	Godt tilfreds [].	I høj grad

126	<p>Jeg kunne ønske mig, at man gjorde sig professionelle overvejelser omkring udskrivningsprocedurerne. Det kan ikke være rigtigt, at der ikke gives plads til individuelle hensyn, når der skal træffes beslutning om udskrivelse. Jeg kunne ønske mig, at det professionelle personale skabte tryghed hos patienten ved at tilkendegive, at de tog det fulde ansvar for at være nærværende og observerende, indtil der var sikkerhed for, at patienten og de pårørende kunne klare sig selv. Jeg blev derimod "hældt på porten" med en ubrugelig forsikring om, at jeg kunne ringe, hvis der blev noget. Jeg blev ikke rådgivet om og udstyret med den tilstrækkelige smertestillende medicin. Jeg har i min hele beskrivelse ikke ønsket at "hænge nogen ud". Men op til fire gange har jeg oplevet "støj på linjen", hvor den ene udtaler sig modsatrettet den næste. Det er ikke befordrende. Konkluderende kan mine oplevelser samles i et ønske om: Størst mulig rettidig information. Størst mulig patientinddragelse. Og så en lille, men ikke uvæsentlig, positiv slutbemærkning: Lægerne NN på Holstebro Sygehus har et særdeles godt renommé. Jeg er sikker på, de er dygtige, og, nu stadig med gips, tror jeg på et flot resultat. En meget positiv oplevelse var at få lægen NN i telefonen, efter jeg kom op på afdelingen. Dejligt at få mundtligt forklaret, hvorfor operationen havde trukket ud, og hvordan det i det hele taget var forløbet. Dette var god kommunikation. [Kommunikation og information, Kvalitet i behandling, Relationer til personale/Pleje, Patientinddragelse]</p>	Slet ikke
132	Gjorde det de skulle.	I meget høj grad
142	Fantastisk godt fungerende afdeling, har kun rosende ord at sige.	I meget høj grad
157	Jeg var bange, og kunne godt have brugt en "gennemgående figur" under indlæggelsen, der kunne følge mig og forklare. [Kontaktperson]	I nogen grad
164	Rigtig godt indtryk af afdelingen.	I meget høj grad
172	Hvis afdelingen vil gøre noget særligt godt, så hjælp mig med det generende korset. [Kvalitet i behandling]	I høj grad
173	Tid er blevet en faktor vi alle sætter højt. Information på dagen vedrørende tidspunkter for undersøgelser og operation ville være en beroligende faktor for mig. [Kommunikation og information]	I meget høj grad
181	Ved godt, at det er svært med demente, men når en [ældre] dement mand ikke aner, hvad der foregår, og vågner op efter operationen med et kateder, som ifølge sygehuset må blive siddende i op til tre uger, så er det en ulykkelig situation for patienten. Aner ikke, hvad man ellers kunne gøre, men resultatet er, at man først fem dage efter operationen kunne forsøge at få ham op at gå. Jeg og min familie bor [længere væk] og samme dag, som vi kørte til Holstebro for at besøge min far og bygge hans plejehjemsværelse om, så der var plads til lifte, kørestole osv., var jeg til læge [i min hjemby] for at få en influenzavaccine. Jeg fortalte lægen, at min stærkt demente far var faldet, og at han havde fået en ny hofte. Lægen sagde, at en ny hofte er et rutineindgreb i dag, men at vi skulle få ham op at stå og gå med det samme. Sørg for at han er smertedækket. Den ny hofte er fuld belastbar, så bare op med ham med det samme, ellers får I ham aldrig mere op at gå. Desværre er det nok det, der er sket. Vi bebrejder ikke nogen, for plejehjemsbemandingen tillader helt bestemt ikke så mange særhensyn til en dement mand, der skal overtales til at gå. Men det er en ulykkelig afslutning på en dyr operation. På nuværende tidspunkt ligger han i sengen, og personalet frygter, at livet langsomt ebber ud. [Kvalitet i behandling, Patientinddragelse]	I nogen grad